

DUIVENDRECHT

Duivendrecht! Waar de naam vandaan komt is mij onbekend. In mijn jeugd 1938 – 1950 was het in mijn gevoel een echt rustiek dorp, maar waarschijnlijk was het voor de meeste Amsterdammers een gat.

Een toch wat geïsoleerd deel was bakkerij De Hoop en directe omgeving.

Een gat in een gat, moeilijk voor te stellen, maar toch.....Ouderkerkerlaan, Diemerlaan en Rijksstraatweg, een prachtige omgeving voor de jeugd.

Vissen in de Bijlmer; voetballen achter de spoordijk of hier en daar wat kattenkwaad uithalen.

De Amsterdamse golfclub was een plek om ballen te zoeken of caddie (tassendrager) te zijn voor vrouwen die geen bal konden slaan, maar wel met hun achterste konden wiebelen!

Maar het voornaamste wat ik heb mee gekregen was ons huis, beter gezegd ons thuis. Een echt gezin, een stel, dat de leiding had kunnen geven aan een profvoetbalteam, financieel niet bevoorrecht, zeer zeker niet, maar rijk aan alles wat wij nodig hadden om verder te gaan.

In ons kleine buurtje was er toch een bloeiende middenstand, zoals: Bakkerij de Hoop, kruideniers Van Wees en Van Willigen, Zandstra klompen en nog meer zaken. Een soort kleinschalige drogist. Wil Redegeld de melkboer, aan de overkant (Rijksstraatweg) haar oude heer waggelde wat rond met een houten poot. Aannemer Beukeboom, die onderhield wat panden en deed wat timmerwerk.

Groenten en vis werden van deur tot deur verkocht.

De meeste van deze ondernemers / middenstanders maakten gebruik van een transportfiets, bakfiets of handkar, alsmede paard en wagen.

De benzinepomp stond op de stoep van Bakkerij de Hoop. Een heel oud gekleurd geval met een hendel, waar je het peilglas mee moest opvullen.

Vanzelfsprekend waren er nog meer ondernemers in ons dorp: de gebruikelijke fietsenmaker, schoenmaker; kapper, sigarenzaak, de nodige cafés en niet te vergeten Bogart de boekenwinkel; die man had zo'n schorre stem, een kwakende kikker was er niets bij.

Dan natuurlijk de kerk en school, onherroepelijk met elkaar verbonden.

De dagelijkse weg naar school ging dan ook altijd eerst via de kerk.

Ook daar was de middenstand nadrukkelijk aanwezig, deze zat voorin, keurig netjes achter hun naamplaatje, het kussentje van het slotje af, want stel je voor dat een ander er gebruik van zou maken!

Op hoogtij dagen moest natuurlijk iedereen aanwezig zijn: middenstanders, boeren en niet te vergeten: de nonnetjes. Deze kwamen met aangepaste serieuze gezichten op tijd de kerk binnen: zuster Clara voorop, dan zuster Ludgerus (wat een naam!); als kind zijnde dacht je altijd dat Ludgerus een soort luitenant was, tweede in de orde van het klooster, gevolgd door de rest van de nonnen. Soms volgden de onderwijzeressen: juf Jansen en juf Hermans. 40 jaar zijn deze werkzaam geweest op school.

De overgebleven ruimte was bestemd voor het gewone volk, helemaal achter in de kerk waren de arme banken, die waren voor " het mindere volk ".

Vrouwen met hoedje links, mannen rechts. Als iedereen gezeten was kon pastoor Reuben beginnen met de mis, preek, etc. Na de mis was er buiten een babbeltje, dan naar huis, een 5 minuten lopen.

School, een onvergetelijke tijd om te spelen, leren en af en toe wat te pesten, ja pesten werd door de nonnen getolereerd: manke, rooie, schele waren de gebruikelijke woorden; achter deze jongens aanlopen en maar schelden, ik kan me niet herinneren ooit gestraft te zijn.

Mijn schooltijd (Joannes lagere school) blijft altijd in mijn geheugen als de meest zorgeloze jaren in mijn leven, in een omgeving van water, weilanden en ruimte.

Fietsen, vissen en sporten, het was een paradijs. De Bijlmer was een riviertje, stromend door de polders met prachtige boerderijen. Het Abcoudermeer ons zomers zwemparadijs.

Jammer dat deze Bijlmer veranderd is in een jungle van cement, gebouwen en wegen: een nietszeggende betonnen massa, waar veel – heel veel mensen wonen.

Wat activiteiten betreft hadden we in ons dorp: een toneel vereniging, fanfare, die op Koninginnedag de Rijksstraatweg af marcheerde. Ik was met mijn beperkt gevoel voor muziek altijd onder de indruk van de grote toeters en trommels en genoot ervan als ze mij passeerden.

Ook waren er natuurlijk de verkenners, welpen en gidsen, allen met gepaste uniformen met strepen, pukkels en sterren. Die kon je verdienen, als je bv. een touwtje kon knopen, boom klimmen of hout kon sprokkelen. Het was overduidelijk dat sommigen veel meer konden, die zaten letterlijk onder de pukkels en strepen etc.

Al met al een prachtige tijd!

De voetbalclubs: ODA, TDW en Tavenu.

ODA was voor de echte Rooms en, die speelden alleen op zondag. De Protestanten moesten op zaterdag. Een protestant in ODA bestond niet, kon niet en mocht niet, dat was niet toegestaan.

Kun je je voorstellen een andersdenkende die tegen een katholieke bal stond te trappen, dat zou bijna doodzonde zijn, helemaal als er ook nog gescoord werd!

Gelukkig zijn die tijden veranderd, de meeste jongeren weten niet eens meer wat een gemengd huwelijk is, laat staan dat er gevraagd wordt bij het inschrijven of de vereniging verbonden is met een of andere denominatie! Zo was het ook in Duivendrecht, er was een onzichtbare scheiding tussen katholiek en gereformeerd.

Heel kleurrijk waren ook de verkiezingstijden, overal en iedereen had wel een poster op het raam geplakt. De K.V.P. was duidelijk aanwezig.

Waar en wie woonden in ons buurtje ? Zover als mijn herinnering terug gaat:

Vanuit de kerk te beginnen: Fam. Blommenstein / Schoolman / Bart - aan de overkant Harking - / Blommenstein / V.d. Hulst / Van Rossem / De Hey de bakkerij / Van Wees de kruidenier / Roepman / Welling / Bont / Klopper / Kok / Van Willigen de kruidenier / Veldkamp voor zomerijs / Van Dulken / Houweling / Franken: aan de overkant: Redegeld en Heeman.

Ouderkerkerlaan: Kieft / Hillebrink / Van Wel / Pauw / Clement.

Diemerlaan: Tuinman / Zandstra / Van Wielingen / Beukeboom / Beukeboom / Balvert / Van Gastel.

=====